

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného **J. M. pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom** podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. f/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí konanom 14. júla 2010 o sťažnosti odsúdeného J. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2010, sp. zn. 4Ntok 2/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. M. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. júna 2010, sp. zn. 4 Ntok 2/2010, podľa § 399 ods. 2 s poukazom na § 394 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného J. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1T 19/1991.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený J. M., ktorú odôvodnil v osobitnom písomnom podaní.

V odôvodnení tohto podania v podstate opätovne len zopakoval svoju argumentáciu založenú na tvrdení, že na jeho obhajcu v pôvodnom konaní boli vyvíjané tlaky, v dôsledku ktorých ho nemohol obhajovať spôsobom, ktorý predpokladá zákon, o čom svedčí dobový dokument v podobe jeho poznámok v jeho zošite, ktorý predložil k nahliadnutiu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal

sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. M. nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odsúdený J. M. bol uznaný za vinného z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. f/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého bol zaradený do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny, a to rozsudkom Mestského súdu v Bratislave zo 17. januára 1991, sp. zn. 1T 19/1991, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. januára 1992, sp. zn. 4To 10/1992.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu ďalej zistil, že odsúdený J. M. už v minulosti opakovane podal návrh na povolenie obnovy konania, pričom tieto návrhy boli vždy zamietnuté z dôvodov, že nespĺňali zákonom požadované podmienky.

Rovnako tomu tak bolo aj v ostatnom prípade. Odsúdený J. M. v podanom návrhu nepredložil žiadne nové skutočnosti, ktoré by už predtým neboli konajúcim súdom známe a rovnako tak žiadne nové dôkazy, ktoré by neboli v pôvodnom konaní obsiahnuté v spise. Za také nie je možné považovať ani odsúdeným J. M. predložené poznámky, a to z dôvodov, na ktoré poukázal krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa nadriadený súd v plnom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správne postupoval krajský súd, keď návrh odsúdeného J. M. na povolenie obnovy konania zamietol, keďže nespĺňal zákonom požadované podmienky.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková